

[Egon Jensen.]

tirsdags skulle sidde til udvalgsbehandling til midnat for at få skrevet betænkning. Alligevel ønsker man først anden behandling i dag, medens hamstringsbølgen, som man var nervøs for, fortsætter. Kun finansministeren eller regeringen kan give svaret på hvorfor, for det kan da vel ikke skyldes familieskærmydsler inden for regeringspartierne?

Når man erindrer sig, at regeringen og dens partier, da de var i opposition, flittigt benyttede lejligheden til at hæfte betegnelsen erhvervsfjendtlig på regeringen J. O. Krag, må man i sandhed erkende, at er der noget, der er erhvervsfjendtligt, så er det netop de forelagte lovforslag. Erhvervslevets enstemmige kritik og anmodning om at tage lovforslagene af bordet er kun blevet mødt af finansminister og regering med et beklagende skuldertræk. Hvor blev den erhvervsvenlige regering af, den regering som skulle give erhvervslevet langt bedre vilkår end under den fæle socialdemokratiske regering? Man skal vist langt tilbage i historien for at finde en regering, som på så kort tid har bragt så store omkostninger og byrder over erhvervslevet.

Et af lovforslagenes bestemmelser gik ud på, at de nuværende varevogne med gule nummerplader skulle omregistreres for at kunne benyttes til samme formål som hidtil før lovens ikrafttræden. Det var en hån mod erhvervslevet. Det ville på jævnt dansk sige, at en entreprenør, som mødte op i udvalget, skulle betale 10.000 kr. for hver af sine varevogne eller i alt 70.000 kr. for at kunne fortsætte sin virksomhed på sædvanlig måde, nemlig ved at transportere medarbejdere til de forskellige arbejdspladser. Først benægtede finansministeren, at dette var tilfældet, men efterhånden måtte han indrømme, at det forholdt sig således, og man kom så med et ændringsforslag om, at varevogne med gule nummerplader fortsat kunne anvendes på samme måde som hidtil. Det var ikke finansministerens fortjeneste, at dette blev afsløret, det var os, oppositionen, der afslørede denne helt urimelige virkning, som ville have kostet erhvervene millioner af kroner i øjeblikkelig omkostning. Om det så var regeringens hensigt, ja, det kan vi jo spekulere over. Nu kan erhvervslevet, hvad angår specielt dette problem, ånde noget

mere lettet op, men der er jo derudover stadig væk nok at bekymre sig over i de foreliggende lovforslag.

Selv om de gule nummerplader i første omgang klarede skæret, kommer jo det næste, når man skal skifte den nuværende vogn ud og købe en anden, for så er prisen på grund af lovforslagene sat op med 50 pct. Det kan da ikke andet end påvirke omkostninger og priser. Der er her tale om et radikalt brud med et hidtil herskende princip, hvorefter køretøjer, der kun anvendes til varetransport, er fri for registreringsafgift.

Da den socialdemokratiske regering i 1965 fremsatte et lovforslag om ejerskifteafgift, som skulle omfatte både personbiler og varevogne, blev dette mødt med afvisning af de nuværende regeringspartier, og ordføreren for det radikale parti den nu højtærede statsminister, udtalte den 27. april 1965:

„Må jeg om enkeltheder i dette lovforslag yderligere kun sige til den højtærede finansminister, at jeg oprigtig talt ikke forstår, hvad det er for en filosofi, der ligger bagved, at finansministeren nu foreslår det samme, som han fik kasseret i december, nemlig, til trods for at man i øvrigt friholder erhvervskøretøjer og lastkøretøjer, at medtage de små lastvogne og varevogne på op til 3.000 kg. Kunne vi nu ikke for en gangs skyld få at vide, hvad det er for en filosofi, der ligger bagved?“

Og den nuværende højtærede statsminister fortsætter:

„Jeg indrømmer blankt, at jeg har den opfattelse, at en varetransport med en lille varevogn er nøjagtigt lige så produktiv som én med en stor, og jeg kan oprigtig ikke forstå den filosofi, der ligger bag.“

Hr. Hilmar Baunsgaard fortsatte:

„Hvorfor er den slags jeg fristes næsten til at sige narrestreger altid med i oplægget? Jeg tror den højtærede finansminister ville gøre sig selv en tjeneste ved at lade være med det.“

Ja, sådan sagde den højtærede statsminister altså dengang. Nu kunne jeg jo fristes til at spørge statsministeren: hvad er det egentlig for en filosofi, der ligger bag ved omvendelsen? Det kan da ikke skyldes, at statsministeren er blevet mere erhvervsvenlig end i 1965.

Også på et andet område må vi konsta-